

İrlanda Cumhuriyet Ordusu (IRA)'dan İslam Davâsını Taşıyanlara Dersler ve Örnekler

Cebbâr ve Azim, Vahîd ve Kakhâr olan, gece gerçekleşenleri ve gündüz meydana gelenleri Bilen Allah'a Hamdolsun. O bizi kendisine kulluk etmemiz için yarattı. Dolayısıyla biz bir imtihan yerindeyiz. Nihayetinde bazılarımız Cennete ve bazılarımız da Cehenneme gidecektir. Salât ve Selam, Kurayş'ın en seçkini Muhammed ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] in, tertemiz Âlinin (ehlinin) ve hayırlı Sahabesinin üzerine, bilhassa Muhacirlerin ve Ensârın ve Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] in Sünneti ve Raşid Halîfelerin minhacı üzere onlara tâbi olan mü'minlerin üzerine olsun.

Devletler ve halklarının durumları üzerinde çalışan akli başında herhangi bir kimse için, hadiselerin birçoğunun tekerrürden ibaret olduğu gerçeğinin idrakleri açan bir mesele olduğu bilinmez değildir. Kendisinden önce gelen bu milletlerden bir şeyler öğrenen ve onlardan kendisi için faydalı tecrübeler çıkaran kimse zekî ve ince düşünceli bir kimsedir. Böylece arzuladığı şeye kendisini daha da yaklaştırmak ve ilerlemesini kolaylaştırmak üzere yolu üzerindeki dikenleri kaldırır ve engelleri yok eder. Taassupta ısrar eden ve gelecekteki olası faydaları umursamadan geçmiş günlerde meydana gelenleri göz ardı eden kimse ise ahmaktır. Bu temelden başlarsak, Allah'a karşı sadık olan İslam Davâsını taşıyanlar ile iki noktadan İrlanda Cumhuriyet Ordusu (IRA) hakkındaki faydaları paylaşabiliriz. Allah ^[Celle ve 'Alâ] bunlardan faydalandırsın.

Amerikan ve İngiliz kâfirinin elleriyle Irak'taki kâfir Baas rejiminin devrilmesinden sonra, Allah'ın düşmanlarını kollayan dönemlerin (Yönetim Konseyi) müsaadesiyle zalimden (Saddam'dan) zalime (Amerikan-İngiliz işgâlcilerine) otorite verilmesinin onaylanması hakkında okuduğumuz şeyler öfkemizi tahrik etti. Onlar velâ ve berâ bağıını esastan feshettiler ve Allah'ın Şeriatine (hükümlerine) ve hurumatına (haramlarına) cüretlerini açıkça ilan ettiler. Okun yaydan çıktığı gibi Tevhid Akidesini yarıp geçtiler. Avanak prensler, soytarı krallar, kepaze başkanlar, imansız komiserler ve istihbaratçılar ile serseri siyâsî çevrelerden orada buradaki bazıları Hanif Ümmetten çıktılar ve bazıları da büyük bir sapıklıkla sapıttılar. Evet, o zaman okuduğumuz şeyler öfkemiz kabarttı. Amerikalıların elleriyle devrilmesinden sonra Bağdad'da İrlanda Cumhuriyet Ordusu bulunsaydı, (işgâlciler) çok ciddi boyutta katliama maruz kalırlardı. Burada maksadımız IRA'yı onurlandırmak ve er-Raşid'in Irak'ındaki Mücahidlerin değerini düşürmek değildir. Nitekim o mücahidler, her gün ve her gece domuz yiyicisi kâfir köpekleri ve onların yeryüzünün gübreleri olmaktan başka bir şey olmayan insan çöplüklerinden çıkmış işbirlikçilerini gebertmektedirler.

Bu iki noktayı İslamî Davâyı taşıyan, bilhassa Irak ve diğer tüm beldelerde cihad eden Cihadi (Mücahid) hareketler içerisinde yer alan kardeşlerimizin ve ahidlerine karşı muhlislerin muhlisi olmayı sürdüren **Hizb-ut Tahrir**'in şebâbından olan kardeşlerimizin ellerine koymak düşüncesindeyiz. Ta ki, dişleri ne kadar temiz olursa olsun, sakalı ne kadar gür olursa olsun, elbisesi ne kadar kısa olursa olsun veya sesi ne kadar güzel olursa olsun, dar bir dünya görüşüne güvenen, cüz'î meseleler ile meşgul olan veya doğru yoldan ayrılan yada saptırılan diğerlerinin başarısız olmasından sonra, hikmeti güçlensin, kıvrak zekâsı atikleşsin ve uyanıklığı daha da artsın. Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] dan mücahid kardeşlerimize Sabır, rüşd (hidayet) ve doğruluk vermesini niyaz ederiz. Esmâsını (isimlerini) yüceltmek ve Dinini üstün kılmak üzere başarıyı, temkini (emniyeti) ve tebdili (değiştirmeyi) **Hizb-ut Tahrir**'i halef kılarak tahakkuk ettirmesini ve şu yüce kavlini gerçekleştirmesini Mevlâmız ^[Celle ve 'Alâ] dan niyaz ederiz:

55:

Allah, sizlerden iman edip salih amel işleyenleri, kendilerinden öncekileri yeryüzünde Halife kıldığı gibi onları da yeryüzünde Halife kılacağını, onlar için seçtiği dinlerini yeryüzünde hâkim kılacağını, (geçirdikleri) bu korku durumlarını güvene çevireceğini vaâdetti. Zira onlar yalnız Bana ibadet eder ve hiçbir şeyi Bana ortak koşmazlar. Her kim de artık bundan sonra inkâr ederse işte onlar fasıkların ta kendileridir. ^[Nur 55]

Birinci Nokta: Eksend Gemisi:

Bu hadise, son dönemde IRA ile mücadelede bir dönüm noktası olarak değerlendirilir. Bu Eksend Gemisi, 13-14 Ekim 1987'de Akdeniz'de Libya'nın Tripoli iskelesinin karşısında 150 ton gelişmiş silah ile yüklenmişti. Bu yükleme, 1985'ten beri Libya'dan çıkan dört silah yüklemeinden sonraki beşinci yükleme idi. Fakat miktar itibariyle diğer dördüne bedeldi ve iki kat daha önemliydi. Ordu Konseyi'nin ^[IRA'nın plânlama politikasından sorumlu 7 kişilik bir grup] askeri plânı üzerine hazırlanmıştı ve TT saldırısını gerçekleştirmek içindi. Amerika'da, Amerika'nın geri çekilmesiyle sonuçlanan çok şiddetli tepkilere yol açan, Vietnamlıların Amerikan kuvvetlerine karşı tüm ülke sathında gerçekleştirdikleri aynı adı taşıyan bir saldırı bağlamında, IRA'nın işlerinden sorumlu kimseler de bu hadiseye (TT saldırı plânına) yoğunlaşmaya başladılar. Dikkat edilmeli ki Ordu Konseyi'ne, bu saldırının askerî takviyelerini tedarik etmesine ilişkin tam yetki verilmiştir.

Tedarik sorumlusu Micky McChiffet, operasyonu denetleme plânını birkaç aşamaya ayırmış ve Ordu Konseyi'ne detaylara girmeden genel bilgiler vermekle yetinmişti. Plânları, Eksend Gemisi'ndeki 150 ton kaçak silahı esasî saldırıda kullanmaya ve önceki dört yüklemedeki 150 ton kaçak silahın stoklanarak biriktirilmesine dayalıydı.

Ordu Konseyi'nin TT saldırı plânının maksadı şuydu: ilk iki hafta içerisinde İngiliz kuvvetlerine aşırı kayıplar verdirilecek, bu da Protestan İngilizleri (ki İrlandalılar Katoliktir) despot bir biçimde şaşırtıcı kuvvete başvurmasını sağlayacak, bu da Katolik İrlandalı siviller arasında şiddetli kayıpların yaşanmasına yol açacak ve bu da onların öfkelerini ateşleyecekti. Böylece askerî operasyonlar, bir diğer on sekiz ay boyunca oto-spontane (kendiliğinden ani olarak gerçekleşen) şekilde devam edecek veya İngilizleri geri çekilmeye zorlayacaktı. Bu ise IRA'nın büyük bir zaferi olacaktı. Eksend Gemisi'nin yüklenmesi kapsamında, 50'den fazla Rus yapımı helikopter-savar SAM-7 füzeleri vardı. Ayrıca bu füzelerin, Ocak 1986'da Cola Gemisi'nin ve Ekim 1986'da da Willa Gemisi'nin yüklemesinden kalan miktarları da vardı. Plân, bu füzelerin İngiliz helikopterlerine karşı kullanılmasını gerektiriyordu. Böylece, IRA'nın tam yetki sahibi olacağı varsayılan İrlanda Cumhuriyeti'nin kuzey sınırlarının yanı sıra (Kuzey İrlanda'nın güney ucunda bir yer olan) Güney Arma'ndan gelen hava desteği de kesilecekti.

İngiliz helikopterlerine yönelik bu tehdidin, İngiliz kuvvetlerini Kuzey İrlanda'nın çoğunda bir koruyucu olarak zırhlı araçlar kullanmaya sevk edeceği ve bunun da onları kırsal kesimlerde, Libyalıların silah desteğinin sonucu olarak getirilen zırh-delici Rus silahlarının kolay bir hedefi haline getireceği varsayılıyordu. Bundan başka sürat tekneleri üzerine 106 mm'lik topların kurulması ve bunu da İrlanda Cumhuriyeti ile Kuzey İrlanda arasını ayıran sınırın yakınındaki kıyılarda seyreden İngiliz donanma birimlerini bombalamak ve batırmak için kullanılması plânı vardı ve bu plân, kullanılmaz hale gelsin diye (İrlanda'nın başkenti) Belfast limanındaki bir gemiyi, genellikle Avrupa'da İngiliz sefaretlerinin füzelerle vurularak bombalanmasına yönelik başarılı plânlarda ve profesyonel patlatma operasyonlarında işe yarayan Çek yapımı plastik Simtex patlayıcıları kullanarak batırmayı amaçlıyordu. Böylece İngiliz kuvvetlerinin deniz yoluyla Belfast'a ulaşması zorlaşacaktı. IRA'nın liderleri TT saldırısının genel olarak İngilizleri, Katolik sivillere karşı zalimane baskılara yönelmeye zorlayacağını ve İrlanda Cumhuriyeti'nin yetkililerini benzer şeyleri IRA'yı himaye edenlere karşı yapmaya sevk edeceğini tahmin ediyorlardı. IRA'nın işlerinden sorumlu olanlar, hareketlerinin zafere ve başarıya ulaşması için bir İngiliz baskısı gerektiğine her zaman inanmışlardı. Bu baskı ise, Katolik İrlanda gençliğinin gruplar halinde IRA saflarına katılmaya koşmalarını sağlayacaktı. Nitekim Ağustos 1969'da Belfast'ta hak istemlerine mukabil başlayan kanlı hadiselerin bir sonucu olarak gerçekleşen şey de buydu, yani bu hadiseler IRA'ya gruplar halinde katılımlara yol açmıştı.

Dolayısıyla, burada Eksend Gemisi'nin yüklenmesine bağımlı stratejik bir plân söz konusuydu. IRA'nın sorumlu mühendisi Gabriel Clair, herhangi bir aksaklık çıkması veya geminin İngiliz yada Amerikan istihbaratı tarafından Akdeniz boyunca izlenmesi halinde liderliğin dakik emirlerine binaen geminin batırılmasını denetleyecekti. Öyle ki önceki silah yüklemeleri meselesi ve özellikle TT saldırısı deşifre edilmesin. Batırma operasyonu kusursuzdu. O kadar ki, geminin dikkat çekmeksizin batmasına yetecek açık delikler hazırlanmıştı. Ne var ki gerçekleşmesinden korkulan şey başa gelmiş ve gece askerî malzeme yüklemenin yapıldığı Tripoli iskelesinde, elli yıllık eski bir gemi olan Eksend'in kalkışından iki hafta sonra, tam olarak 27 Ekim 1986'da teknik aksamından biri arızalanmıştı. Mürettebat, parçanın çalışmasını iptal ederek arızayı gidermeye uğraşmış ama bu şekilde gemi rotasından saparak Fransa kıyılarına yönelmişti. Sonra mühendis Gabriel, gemiyi batırmak için zor kararı aldı ve mürettebatına tahliye botlarını hazırlamalarını emretti. Fakat kısa süre sonra, patlama mekanizmasını tahrip etmeksizin gemiyi batırmanın imkânsız olduğunu fark etti. Çünkü Fransızlar gemiyi durdurmuşlardı ve silah yüklemesi ifşa olmuştu. Böylelikle Fransızlar, IRA üyelerinden biri olmayan Eksend'in kaptanı Adrian Hopkins'i sorgularken, o sorgulayanlara önceki yüklemelerden bahsetti ve doğal olarak İngilizler bu gemideki silahların detaylarını ve önceki yüklemeleri öğrendiler. Bunun üzerine İngiliz kuvvetleri ihtiyatlı tedbirlere başvurdular. Helikopterlerini, SAM-7 füzelerini önleyen elektronik savunma aygıtlarıyla donattılar. IRA daha sonra SAM-7 füzelerinin faâl etkinlikleri üzerinde çalıştılsa da İngilizler zırhlı araçlarını da, önceki yüklemelerle getirilmiş zırh-delici Rus silahlarına karşı yeni zırh sistemleriyle donattılar ve İngiliz helikopterlerinin herhangi bir hasara maruz kalmadan uçabildiği görüldü. Diğer füzelere gelince; onlar bataryalarının zaman aşımına uğramasından dolayı çöpe atıldı. Çünkü IRA eski bataryaları yenileriyle değiştirmekten âcizdi.

TT saldırısı plânı, büyük ölçüde askerî kanattan dolayı başarısız oldu. Çünkü silahlar getirilemedi ve IRA hareketi, uluslararası toplumda kötü bir şöhreti olan Muammer Kaddâfi'nin rejiminden böylesi silahları edinme işlerinden sonra siyâsî kanadın negatif nüfuzu altına girdi. Kaddâfi rejimi hakkındaki kamuoyu, IRA'nın sorumlularının pek de umurunda değildi, bilakis onlar çoğunlukla Katolik İrlanda kamuoyunu önemsiyorlardı. Çünkü plânlarının kaynağı oydu ve mücadelelerinin gerekçesi İrlanda'nın özgürlüğüydü.

IRA'nın dahilî soruşturmaları, ağırlıkla sebebi bulmaya yoğunlaşan çalışmalardı. Tam bir kesinlik olmasa da muhtemel bir şüpheyile hakim olan tahmin, Eksend kaptanı Hopkins'in ajan olduğu yönündeydi. Yine de IRA onu öldürmedi. Nitekim saflarına sızan İngiliz ajanlarıyla hareket etmeye alıştıkları. Önceki silah

yüklemelerinde ona eşlik edenler tarafından Hopkins'in şiddetle savunulması nedeniyle, anılarını yazma düşüncesinden vazgeçmesine karşılık ona sadece uyarı verilmekle yetinildi. Daha sonra açığa çıktı ki Hopkins, hakkındaki suçlamalar hususunda tamamen suçsuzdu. Şayet IRA'nın işlerinden sorumlu olanlar, **Hizb-ut Tahrir**'in Kaddafi ve rejimi hakkında İngiliz ajanı olduğu yönünde bildiklerini bilmiş olsalardı veya bu mesele hakkında yazdıklarını okumuş olsalardı, konunun anlaşılması kendileri için daha kolay hale gelecekti. Ne var ki onların düşüncelerinde dâima, silahlı kuvvetlere tam bir inançla askeri yön hakimdi. Onların düşünceleri hep bombalama sonra bombalama sonra yeniden bombalama şeklindeydi ve devletlerarası durum, ilişkiler, bağlantılar ve rejimlerin ajanlıkları gibi konularda tamamen siyâsî uyanıklıktan mahrum idiler. Onlar hatalı bir şekilde kurtuluşun ancak silahlı operasyonlar yoluyla olabileceğine inanıyorlardı. Kafaları sadece maddi askerî eylemlere çalışıyordu. Oysa plânları ne kadar çarpıcı, hatasız ve güvenli olursa olsun, siyâsî bakış ile bağlantılı bir eylem olmadıkça başarılı olamazdı.

Evet, Haziran 1986'da Kaddâfi'nin adamlarından biri olan Ahmed Cellud, Alman Parlamentosu'nun bazı üyelerine Libya'nın IRA'ya yeniden yardım etmeyi sürdüreceğini söylemişti. Yine Mart 1987'de Kaddâfi, İngiliz Observer gazetesine Amerika'nın önceki yıl yaptığı saldırısına misilleme olarak IRA'ya verdiği silah desteğini artıracak şekilde demeç vermişti. Nisan 1987'de ise, Kaddâfi'nin oğullarından biri, (IRA'nın yasal siyâsî kanadı) Shin Fein'in iki temsilcisinin hazır bulunduğu Tripoli'deki bir konferansta, Libya'nın IRA için başkentte bir temsilcilik açacağını ilan etmişti. Devletlerarası siyâseti bilen hiç kimse, Libya medyasının IRA'ya bu ilgisinin nihayetinde ters tepeceğini bilmiyor değildi. Çünkü İngilizler şeytanî zekâlarıyla IRA'yı askerî kanattan vurarak kökünden yok etmek istiyorlardı. Öyle ki İrlandalıların kendilerine yönelik mücadelelerine bizzat yön verebilsin ve sonra onları çepeçevre kuşatabilsin. Dolayısıyla bu şeytanî rolü oynaması için ajanları olan Kaddâfi'ye tâlimat verdiler. IRA'nın işlerinden sorumlu olanlar, belirtildiği üzere siyâsî uyanıklıktan mahrum olarak davâlarına sadık oldukları halde bunu idrak etmekten çok uzak idiler. Sonuçta IRA'nın stratejik plânı, dediğimiz gibi başarısız oldu ve kısa bir süre sonra (Shin Fein'in lideri) Garry Adams asker kafalı şahıslara karşı başlattığı siyasallaşma (kasıt uysallaştırmadır) çağrısını yükseltmede ve bugün gördüğümüz hale gelmesinde başarılı oldu. Burada ifade etmeyi ihmal etmememiz gereken bir başka şey de, -bizzat mühendis Gabriel tarafından söylendiğine göre- Eksend gemisinin Tripoli'den yola çıkmasından birkaç saat sonra, Raf tipi bir İngiliz casus uçağının alçak uçuş yapmış olmasıdır. Gabriel günden güne korkmaya başlamıştı. Çünkü aynı model bir başka uçak her gün gemi üzerinde uçmuştu. Hatta Cebel-i Tarık'ın karşısında o kadar alçak bir uçuş yapmıştı ki, pilotun yüzünü bile görmüştü.

Bu bağlamda, IRA liderlerinin çatlağın vakiasını araştırmaları gerekiyordu. Fakat onların salt askerî zihniyeti, hastalığın sebebine bakacaklarına kendilerini bulgularla meşgul etmeye sevk etmişti. Oysa IRA liderlerinin meseleye dakik bakmaları, esasî noktayı çok iyi bir şekilde açıklamalarını sağlayacaktı. Bundan dolayı IRA'nın İngiliz işgâlcilerini def etmeye yönelik ve Libya'nın hiçbir stratejik değeri olmayan askerî desteğine dayalı stratejik plânı deşifre oldu. Dolayısıyla IRA içerisinde askerî kanadın beli kırıldı ve bir süre çalıştıktan sonra IRA tarafından atılan veya ayrılan ve ardından parlamentoya giren siyasetçilerin yıldızı parladı. Çünkü bu, Katolik İrlandalılar karşısında Protestan İngilizlerin otoritesinin tanınmasının bir emaresiydi. Bu nedenle İngilizler için onları kuşatması kolaylaştı ve insanlar ne yapacaklarını bilemez hale geldi. Dikkat edilmelidir ki, İrlandalıların mücadelesi sallantılı bir mücadeleydi. Önce heyecanla tutuşuyor, enerjisi tükendikten sonra sönüyordu, sonra tekrar canlanıyor ve sonra yine sönüyordu. Hep böyle deveren ediyordu. Dolayısıyla İrlandalı Katoliklerin, artık gelecek günlerde bir kez daha silahlanmaya gitmesi hiç muhtemel değildir. Fakat şunu biliyoruz ki, artık onların mücadeleleri ucuz çabalardan öteye geçemeyecektir. Nitekim İslamî topraklarımız üzerindeki örneklerde de görüyoruz ki, insanlar siyâsî uyanıklığı benimseyip aralarındaki ajanların hileli desteğini kırmadıkları sürece, kuşatılmaları ve uysallaştırılmaları bir başka ifadeyle mevcut statükoya uyumlu hale getirilmeleri hiç de zor olmamaktadır.

İkinci Nokta: Liderliğe Sızma

Ordu Konseyi'nin başkanı ve IRA'nın Kuzey bölgesi lideri Martin McJohannes, Ordu Konseyi tarafından en önemli görev konumları için seçilen birimlerden biri olan 13 üyeli IRA İcra Kurulu'nun Eksend operasyonu hakkında iki brifing vermesi için Ordu Konseyi'nden bir izin istemişti. Böylelikle operasyon üzerindeki esrarı çözmeyi umuyordu. Ordu Konseyi de kendisine bu izni vermişti. Ama en önemli üyelerden ikisi, (Eksend'in tedarik sorumlusu) Micky McChiffet ve bir başka üye, bu gizli görevden uzak tutuldu. Onlar bu kararı öğrendiklerinde şoka uğradılar. Diğer yandan bu İcra Kurulu üyelerinin çoğu yeniydi. Çünkü önceki üyeler, seçimlerde İrlanda Parlamentosu'nun tanınması kararını protesto etmek için istifa etmişlerdi. Binaenaleyh İcra Kurulu'nda bu istifalar nedeniyle ciddi bir morâl düşüklüğü vardı. Martin McJohannes'ı bu iki brifingi vermeye iten şey moralleri yükseltmekti. İlk brifingin verilme zamanı geldiğinde, yeni İcra Kurulu içerisinde bir ajan bulunmasının kuvvetle muhtemel olduğuna dâir bilgiler Ordu Konseyi'ne ulaştırıldı.

1994'te bu bilginin doğruluğu kanıtlandı. Shin Fein'in üyesi, aynı zamanda IRA'nın Güney kuvvetleri komutanının yardımcısı ve iki brifing verilirken İcra Kurulu'nda üye olan bir kişinin İngiliz İç İstihbarat Teşkilâtı MI5 için çalışan bir ajan olduğu anlaşıldı. IRA, tekrar aynı hataya düştü ve bu kadar yüksek

derecede liderliğe sızılması olayının keşfedilmesiyle ortaya çıkacak büyük sarsıntıdan çekinerek onu cezalandırmadı. McJohannes birinci brifingde, ilk dört yüklemenin güvenle gerçekleşmesine ilişkin bilgiler verdi ve büyük yüklemeye, Eksend yüklemesine ilişkin bilgileri erteledi. İkinci brifing ise askerî liderlerden müteşekkil küçük bir gruba verildi. Onlardan biri de azimli mücadele geçmişî nedeniyle kendisine büyük güven duyulan Harry Burns idi.

Köstebek ise onun en yakın arkadaşlarından biri olan Joe Fenton'du. O da Kuzey İrlanda'da faaliyet gösteren Protestan İrlanda Polisi'nin Özel Birimi için çalışan bir ajandı. Fenton, Harry Burns'ün güvenini kazanabilmişti. O kadar ki, IRA'nın katı güvenlik kanunlarına zıt olduğu halde Burns, Fenton'dan kendisini IRA'nın gizli toplântılarına (arabayla) götürmesini istiyordu. Daha sonra IRA'nın dahilî soruşturmaları kapsamında, Joe Fenton'un Kuzey İrlanda topraklarına taşınan silah yüklemelerinin naklinde kullanılan kamyonların satın alınması sırasında blöf yaptığı açığa çıkarıldı. Joe Fenton'un resmî görevi, emlak işleriydi ve devleti aldatan sahte belgelerle birçok Katoliğe finansal kaynak ve mülk edinme açısından yardım ediyordu. Sonra Özel Birim, düzenlenen bu sahte belgelere dâir bilgisiyle şantaj yaparak bu kişileri IRA'ya karşı ajanlar ve casuslar olarak istihdam etti.

Joe Fenton'un faaliyetleri öyle bir boyuta ulaştı ki, İngiltere'nin merkezinde askerî operasyonlardan sorumlu IRA üyelerinin arabalarının bile ihracatçısı oldu. Oysa onlar İngiliz istihbaratının bu araçlardan haberdar olmadığını zannediyorlardı. Bu kadarla kalsa iyi, aksine uğraştığı emlak işi gereği, içerisinde gizli toplântıların yapıldığı IRA üyelerinin evlerini bile o ayarlıyordu. Oysa onlar, gerçekte kendilerinin her adımını izleyen ve Belfast'taki tüm toplântılarını kayıt altına alan Polis teşkilâtındaki Özel Birimin gözlerinden uzakta olduklarını sanıyorlardı. Evet, Joe Fenton'un faaliyetleri çok geniş bir yelpazeye yayılmıştı. Hatta satılmak üzere emlak bürosuna teslim edilmiş evlerin anahtarlarını, IRA'daki arkadaşlarına seks partileri yapmaları için veriyordu. Onlardan biri de, komutanın karısı ile cinsel ilişkiye giren Belfast'taki askerî tugay sorumlusuydu. Sonrasında ne olduğu malum. İngiliz istihbaratı ve Polisteki Özel Birim tarafından tüm bunların video ve ses kayıtları yapıldı ve Belfast tugayının liderlerini satın almada şantaj vesilesi kullanıldı. O kadar ki, bunların hepsi de İngiliz istihbaratının asla tahmin edemeyeceği ve gerçekleştiremeyeceği derecede Özel Birim için çalışan ajanlara dönüştüler.

Dikkat edilmelidir ki, öncekilerden daha az şaşırtıcı olmayan şey, Joe Fenton'un Belfast tugayı ve liderlerinin güvenini nasıl kazandığı, bu şekilde onların içerisine sızmadaki ve teveccühlerini kazanmadaki kabiliyetidir. Bu ise şöyle oldu: Eylül 1984'te Özel Birim ondan, IRA saflarında kendileri için çalışan diğer iki ajanı örgüte ihbar etmesini istedi. Onlar, hainleri bulduğu zaman sorgulayan ve sonra infaz eden, IRA saflarına sızan ajanları ve casusları keşfetmekten sorumlu birim olan IRA'daki Güvenlik Birimi içerisinde nihayetinde ihanet etmeleri için hareket ettirilen Gerard Mahon ve karısı Kathrin'di. Evet, İrlanda Polisi'nin Özel Birimi bu iki ajanını, bir başka ajanı örgütün güvenini kazansın diye gözden çıkarmış, feda etmişti. Böylece yeni ajanı Fenton, Belfast tugayının verdiği desteği kırmada ve belki de IRA'nın tamamını çökertmede anahtar bir rol oynayabilecekti.

Joe Fenton, deşifre edilmesinden sonra kaçtığı İngiltere'den şaşırtıcı dönüşünün hemen ardından IRA'nın Güvenlik Birimi tarafından Şubat 1989'da tutuklandı. Belki de İngiliz istihbaratı IRA'daki ajan ordusunu onun temizlenmesiyle koruyabileceğine inanıyordu ve Güvenlik Birimi'ne kolay bir lokma olarak geri dönmesinde bir sakınca görmemişti. Yani aslında bu dönüş bazı hedefler barındıran bir plânın parçasıydı. Nitekim deşifre edildikten sonra ondan kurtulmak istedi. Çünkü o istihdam edilen tüm ajanların isimlerini biliyordu ve IRA'nın uysallaştırılması ve kuşatılması projesine zarar verebilecekti. IRA'nın Güvenlik Birimi, iki gün sorguladıktan sonra birçoklarını şaşırtan bir kararla onu hemen infaz etti. Çünkü o tam bir bilgi hazinesiydi ve içeri sızmış ajanlar hakkında detaylı bilgiler vererek IRA'ya önemli bir yardımda bulunabilirdi. Fakat ilginçtir ki, Güvenlik Birimi'nin infaz yöntemi olan başa sıkılan kurşun, itiraflarda bulunmadan önce ona isabet etmişti bile. Sorumlular bu acele infazın gerekçesi olarak, Polis'in Özel Birimi ve İngiliz kuvvetleri tarafından sorgulamanın yapıldığı evin etrafındaki çemberin daraltılmaya başlamasını öne sürdüler. Halbuki gerçek, bu hileli mazeretten farklıydı ve akıl sahipleri işin aslını biliyorlardı. Gerçek şu ki, IRA'daki ajanlar kendilerini korumak için üst düzey yetkililerden Joe Fenton'un kendi isimlerini açıklamasından önce derhâl öldürülmesini istediler.

Sonuç

Bu makale ile, yabancı güçlere veya çıkar sahibi ülkelere bağımlı olarak icra edilen silahlı mücadele çalışmasının hakikatini göstermek istedik. Gerçekten davâlarına sadık olmalarına karşın siyâsî uyanıklıktan mahrum asker kafalı şahısların kendilerini nasıl yok oluşa sevk ettikleri açıktı. IRA ile bağlantılı kimselerin çoğunluğunun üzerinde birleştikleri nokta da bu idi zaten. Yani silahlı mücadeleye kafayı takmış ve başka hiçbir şeyi umursamadan başarılı olmaya odaklanmış kimselerin askerî plânlarının aşırı hezimetlerini kastediyoruz. Dikkati çeken şey, İslamî Cihada kendilerini adanmış olanların, IRA'nın başına gelenleri değerlendirmeye almamalarıdır. SAM-7 füzeleri meselesindeki tafsilatın sebebi buydu. Nitekim Afganistan'daki mücahidler bunların Amerikan helikopterlerine karşı işe yaramadığını beyan etmişlerdi. Oysa zaten 20. yüzyılın 80'lerinden beri işe yaramadıkları anlaşılmıştı. Faydalanmak üzere IRA gibi diğer silahlı hareketlerin tecrübeleri üzerinde çalışmaları onlar için daha yararlı olmaz mıydı?

Yine silahlı hareketlerin, yalnızca büyük devletlerin verdiği destek ile geliştirilen, onların menfaatlerine olan, ajan devletleri tarafından ortaya sürülen ve efendileri emrettiğinde dağıtımı başlatılan silahlara dayalı plânlarına bağımlı olmak ve ilaveten silahları temin etmek için muazzam miktarlarda paraya ve transfer noktalarının güvenliğinin sağlamak için lojistik desteğe ihtiyaç duyulması, bunların taşınması, boşaltılması ve dağıtılması... bunların tamamının istihbarat teşkilatlarının gözlerinden irak tutulması ve devletlere hissettirilmemesi gerekir ki, şu durumda bu imkânsızdır. Ayrıca silahlı eylemler sırasında tek başına silahlar ne kadar etki edecektir?

İkinci noktada ise, Protestan İngilizler ile Kuzey İrlanda'daki İrlandalı istihbarat birimleri tarafından geniş çaplı sızmalardan dolayı IRA'nın içine düştüğü çıkmazın detaylarını verdik ki, İngiltere ile ateşkes imzalanmasına yol açan, silahlanmaya son veren ve parlamentoya katılan liderlerinin gerçeği üzerindeki esrar perdesi böylece açılmış oldu. Dolayısıyla çepeçevre kuşatıldı ve -davâları uğruna kendilerini feda eden- binlerce gencinin kanı boşu boşuna heder edilmiş oldu. Bu hususta âdeta ilkesel bir kuram olarak silahları yücelten ve şahsî kaprislerini öne çıkaran önceki İslâmî Cihad hareketlerinin çoğunu da benzer bir durumun içerisinde buluyoruz. Allah'tan afiyet dileriz.

Evet, *"IRA'nın tecrübesi, İslâmî hareketlerin aynı türüne benzemez. Çünkü IRA'nın üyeleri müslüman değildir"* kısmen doğruya yakındır. Bununla birlikte bu önceki İslâmî Cihadî hareketlerin durumu hakkında sorumlularından, onlardan bazılarının Allah'tan ve Ümmetten utanmaksızın Enver el-Sedat'ın merhametine sığındıkları ve onu "fitnenin şehidi" olarak tanımladıkları bilgisinin kulaklarımıza kadar ulaşması bunun en açık kanıtıdır. Zavallı kimse odur ki, başkalarının dünyası için kendi dinini satmıştır.

Diğer taraftan bu kâfirlerin peşlerinden giden kendi ajanlarını bile, amaçlarına erişmek için nasıl gözden çıkarıp feda ettikleri de bakış ve anlayış sahibi herkes için gâyet vâzıhtır. Dolayısıyla onlar, İslâm'a dayanarak çıkan ajanlarını onlardan daha fazla umursamayacak değillerdir. Onların ölümlerine neden olduklarında, onlardan kurtulduklarında veya vahşice katledildiklerinde, belki de kahkahalarla gülecek ve vahşetle eğleneceklerdir.

İslâmî Davâyı yüklenenlere gelince; onların Allah ile alâkalarını güçlendirmeleri ve Allah'tan hakkıyla korkmaları, şüphe götürmez derecede kaçınılmazdır. Çünkü istihbarat teşkilâtlarının sızmada kullandıkları yöntemler, IRA'da görüldüğü gibi cinsel ilişkiler, sahte belgeler ve diğer benzer açıkları değerlendirmeye dayalıdır. Bir başka ifadeyle Burns'ün Fenton'u gizli toplântılardan haberdar etmede düştüğü fahiş hataya veya sahte belgelere dayalı finansal kaynak edinmeye benzer şekilde, haramlar ve kitleyi ayakta tutan kurallar dikkate alındığında, bunlar için hiçbir açık kapı kalmaz. Herhangi bir kimse böylesi bir gaflete düştüğü zaman, derhal Allah'a tevbe etmeli ve İslâm Davâsı hakkında Allah'ın düşmanlarının yardımcısı olmamalıdır. Kendisi vasıtasıyla davâyı sızılmasından veya hasar verilmesinden dikkat ve uyanıklık ile sakınmalıdır. Başına bir şey geldiğinde sorumlularını gerçekleştiren olay hakkında açıkça ve tafsilatla aydınlatmaktan çekinmemelidir. Çünkü onlar meseleye feraset ve basiretle bakacaklardır. Hatta o kadar ki bu yeni durumda o kişi için davâsına hizmet edecek şekilde yeni bir fonksiyon bile düşünebileceklerdir. Nitekim IRA üyeleri Özel Birim'in kendilerine, işledikleri bir suçu ifşa etmekle şantaj yaptıklarını ve ajan olmaya zorladıklarını sorumlularına anlatmış olsalardı, belki gelişmeler çok daha farklı olacaktı. Hareketin seyri içerisindeki en önemli hususlardan biri de taban ile tavan yani liderlik ile kitle arasındaki karşılıklı güven ve kardeşlik ilişkisidir. Bu nedenle muhasebenin korunması ve dâima sürdürülmesi bu bakımdan kaçınılmazdır. Her hareket veya hizb, özel durumlar ve koşullar çerçevesinde, vakianın gerektirmesi halinde liderliği dağıtma yetkisine sahip bir mekanizmaya sahip olmak zorundadır. Nitekim bizler, her İslâmî hareket ve hizb içerisinde Mezâlim Mahkemesi olarak bilinen kurumun bulunmasının şer'î bir vecibe olduğuna inanmaktayız.

Sonuç olarak, dünya menfaatini hesap eden, sapıtmaya meyleden veya cüz'î şeylerle kendini meşgul eden kimseleri akıllarını başlarına almaya ve Allah'tan korkmaya davet ediyoruz. Çünkü;

Şüphesiz saatin (Kiyametin) zelzelesi çok büyük bir şeydir. [el-Hacc 11]

Son olarak yıllardır gözler önüne serilen onca dersler ve ibretlerden sonra, Cihadî akımlardan veya diğerlerinden olan tüm Müslümanları, **Raşidî Hilâfet Devleti'**ni kurarak İslâmî Hayatı yeniden başlatmak üzere **Hizb-ut Tahrir** ile birlikte çalışmaya davet ediyoruz.

Allah'a Hamd ve Rasulullah'a, Âline, Ashabına ve O'na tâbi olanlara selam ve salât ederiz